

Immanuël (God met ons)

Wanneer het niet waar is
dat er iemand in de wereld is gekomen
die de Naam draagt:
Immanuël
kan niemand leven.

Ik kan niet leven tussen berichten
als er geen bericht is van Hem
niet tussen haat
als er niet gezegd wordt:
alzo lief heeft God de wereld gehad.

Ik kan niet leven met schuld
als er geen komst is
en niet met een lichaam dat vergaat
als ik in Zijn handen geen sleutel weet
die past op de deur van mijn graf.

Ik wil wel bestaan
maar alleen samen:
Jahwe en ik
anders heeft het geen zin.

Mijn jongen studeert
en mijn dochter wil fröbelonderwijzeres worden.
Soms denk ik: waarvoor?
Waarvoor moet je namen van bloemen leren
en waarvoor moet je boetsen met klei?
We gaan in de wildernis
en weldra verliest alle ding zijn naam.

Maar ik zeg tegen mijn jongen: studeer
en tegen mijn dochter: boetseer maar
je doet het nooit voor niets
je doet het voor een koninkrijk
dat komt
voor een woestijn die bloeien zal
als een roos
en voor een wereld die nieuw wordt
onder Zijn handen.

De graven behoeven niet meer bezocht te worden
ook de massagraven niet meer
zelfs het graf van Anne Frank
het behoeft niet meer bezocht te worden.
Er is voor dit kind gezorgd.
Er zal ook voor haar gezorgd worden.

Niet alleen voor haar
ook voor de anderen.
Hun zuchten is gehoord
al hun geschrei
hun tranen zijn begrepen
verstaan is hun laatste snik.

En het antwoord was al gegeven:
Immanuël.
In deze naam moet alles worden meegedacht.

(uit: "Tijd en Teken" van Geert Boogaard)